

פרשת שלח

בס"ד. משיחת טו"ב סיון ה'תש"מ לנשי ובנות חב"ד

הנחה פרטית בלתי מוגה

בפרשת שבוע זה, שבו מסתיים הכינוס הנוכחי, מסופר על מצוות חלה, על כל פרטיה. מצווה זו נמסרה לכל אשה יהודייה, שעליה להפריש חלה: "ראשית עריסותיכם" - התחלתה של כל אכילה ושתייה בבית - לכל לראש "תרימו תרומה לה", יש להפריש חלק עבור הקב"ה. רק לאחר-מכן יכול יהודי לחשוב על הנאה מהעולם, כדי להפיק ממנו את צרכיו, הדרושים לו כדי לפרנס את עצמו ואת משפחתו, ילדיו ונכדיו.

כשאדם יודע שהוא מעניק לקב"ה את ראשיתו של כל דבר, נעשה ביתו על כל תכולתו - וכך גם הוא עצמו - רכושו של הקב"ה.

ואזי מכריז הקב"ה "ושכנתי בתוכם": הקב"ה אינו רק נוכח, אלא הוא "שוכן", הוא מתיישב במנוחה, בליבו של כל יהודי, בתוך כל בית יהודי, ובכל עם ישראל, המורכב מבתיים יהודיים אלו.

משימה זו נמסרה, כדי להגשימה בפועל, לכל אשה ובת יהודייה.

בימי התחלת הכינוס היתה פרשת השבוע "בהעלותך את הנרות": אהרן, הכהן הגדול, נצטווה, שהוא והכהנים שאחריו יאירו את בית-המקדש - וקודם לכן את המשכן - על-ידי הדלקת נרות של מצווה.

גם בכל בית יהודי צריכים כל באי הבית לעסוק בעניינים של "נר מצווה ותורה אור" כדי להאיר את הבית.

בין כל המצוות, המאירות את סביבתן באור המצווה, ישנה מצווה שבה האור ניכר גם לעיני-בשר: גם לא-יהודי העובר ברחוב, ורואה דרך החלון את נרות השבת והחג הדולקים, רואה שאורם מאיר את הבית, ודרך החלון "אורה יוצאת לכל העולם".

מניין מגיע אור זה? מנשי ובנות ישראל.

למעשה, המדרש מקשר את שני סוגי הנרות - נרות המקדש, והנרות שהאשה והבת היהודייה מדליקה בביתה בערב שבת ובערב יום-טוב: נאמר במדרש, שכאשר נזהרים לקיים מצווה זו - הדבר יביא לכך שבקרוב יראה הקב"ה את נרות בית-המקדש. כך נאמר ב"ילקוט" לפרשת בהעלותך.

כך גם בנוגע למצווה השלישית המוטלת על הנשים: הפסוק המחבר את שתי הפרשיות - פרשת בהעלותך ופרשת שלח, שבה מדובר על מצוות חלה - מספר על הכבוד הגדול שניתן למרים הנביאה.

הקב"ה עצמו, משה ואהרן והמשכן כולו, התעכבו במשך שבוע שלם, עד שהתאפשר גם למרים ללכת עמהם.

מה היה הישגה של מרים בזמן שהותם של ישראל במדבר? היא העניקה להם את "בארה של מרים", שהלכה עם בני-ישראל במשך כל 42 המסעות שעברו במדבר.

המדבר הוא מקום של "צימאון, אין מים", אין בו מעיינות או מקורות מים אחרים.

מי איפשר את קיום מצוות טהרת המשפחה, דבר שאיפשר את לידתם של ילדים רבים, כרצונו של הקב"ה? היה זה בזכותה של מרים הנביאה.

